

Hlavní hvězda povolebních hodin - Vít Rakušan. Komentář Štěpána Chába

- editor007 | 11. června 2024

ČESKO: Volal mi Tomáš Koloc. Že prý má odborníka na dráhu a dodá sofistikovaný a velmi propracovaný rozhovor o vlakové nehodě v Pardubicích. Povídám - Tomáši, já už si to téma napsal v sobotu a má vyjít v pondělí. Ale protože jsem duše obětavá, popustil jsem mu místo. Už jen proto, že ten můj pardubický nabouraný lokomotivní perníček si z celé věci trochu nemístně utahuje. No, však uvidíte zítra. Dnes se tedy budu věnovat výsledkům voleb, které ještě nebyly vyhlášené. Usedám k psaní ve 22:10.

To na Slovensku, tam už si posty rozdávali po poledni. První Progresivní Slovensko, hned za ním s funěním raněného tura Robert Fico a jeho Smer. Tam si to umí zařídit a obejít unijní embargo na informace. Pro změnu ve Francii, kolik hodin do vyhlášení výsledků, už padá vláda, prezident Macron vyhlašuje nové volby a přepisuje se politická mapa. A to na základě výsledků voleb do Evropského parlamentu, které měly být zveřejněné ve 23:00 středoevropského času. Teď je 22:20, za čtyřicet minut by mělo vyjít najevo, jak se u nás nebude přepisovat nic, protože v České republice jsme zvyklí, že otřesy se odstůňou nejdřív za hranicemi, my pak pojíme jen hořkých plodů našeho notorického zaspávání doby. U nás média zatím jen sčítají chlebíčky a koláčky na volebních mejdanech jednotlivých stran.

I v Německu je na spadnutí změna politické mapy. Alternativa pro Německo, konzervativní pravicová strana, která byla poslední měsíc pod soustředěnou palbou, získává podle předběžných výsledků druhé místo. V Sasku prý AfD získala 40 procent. Diví se někdo, když si Němci vypínají jaderné elektrárny a neřízeně pouští migraci?

Je 22:30 hodin. Většina zemí Evropské unie už řeší výsledky voleb. V ČR stále čekáme na Godota.

Ale teď už ticho. Za chvíli Český statistický úřad oznámí ono zívnutí české politiky.

1:40 k ránu. Tiskové konference jednotlivých stran. Nešlo odolat, všechny jsem je musel vidět. Zaznamenání hodné byly dvě. Tisková konference SPD a STAN.

SPD skončila vyšeptalá, unavená, dokola se opakující, nezajímavá. Její předseda Tomio Okamura v panice breptal. Vzkaz pro voliče byl z tiskové konference jediný - bojíme se, hodně se bojíme a nevíme, co s tím máme dělat. Neopouštějte nás. Vždyť my to s vámi myslíme dobře. Budeme za vámi jezdit, přemlouvát vás, nutit se vám. Nechápeme, že nám pomalu ujíždí vlak, že média se mění, že lidé nechtějí hysterické strašení, které od SPD neustále zaznívá, ale řešení. A posledních deset let SPD a Úsvitu je jen strašení doslova apokalypsou. V ničem si SPD nezadá s klimatickými aktivisty, přilepeným k silnicím. Stejná rétorika, jen opačná politika. A na takové přilepování není nikdo moc zvědavý. Čímž netvrdím, že Okamura nemá u svých varování a vykreslování černé budoucnosti pravdu. Má ji, jen už ji neumí správně podat a prodat. Ztrácí pozornost voličů a ano, jeho politiku převzaly jiné strany. Atraktivnější strany. Vždyť v předvolebních debatách se téměř všechny vyhraňovaly proti migraci, Green Dealu, proti bruselizaci republiky. Ukradly Okamurovi všechna témata, podávaly je rozumněji. A hlavně, Okamura už deset let vlastně jen straší, není schopen nic měnit. A to unaví.

Ale přeskočme na druhou tiskovku.

STAN a jeho pro mě vysloveně děsivá tisková konference, která nabídla České republice jen to, o čem Okamura tak rád křičí. Předseda STANu Vít Rakušan, i přes zdvojnásobení počtu svých europoslanců, byl výrazně nespokojený s výsledkem. STAN totiž předběhli Kateřina Konečná se svým Stačilo! a Filip Turek z Přísahy a Motoristů. Což Rakušan zhodnotil tím, že jako vláda zanedbali boj proti extrémismu, dle slov Nerudové komunismu a neonacismu, jak pojmenovala koalice Stačilo! a Přísahu s Motoristy.

Nenastala reflexe, hledání vlastních selhání a vadné politiky a komunikace vstříc veřejnosti. Vít Rakušan označil viníka a naznačil, že je potřeba bojovat proti němu. Jak? Jak přesně se proti němu má bojovat? Jeho umlčováním? Vláda si pro tu příležitost pořídila na strategickou komunikaci a boj proti dezinformacím buldozer z Hradu. Otakara Foltýna. Sám se označil za buldozer. A jeho rétorika vypadá nadmíru nevstřícně vůči svobodě. Ne vůči svobodě lhát a manipulovat, ale vůči svobodě všeobecně. I vůči svobodě mluvit a projevovat svůj kupříkladu pro Rakušanovu politiku nevhodný postoj a názor.

Mám rád symboly, věci, které mluví jako varování. Když na tiskové konferenci hovořila čerstvá europoslankyně Danuše Nerudová, v chumlu nezvolených STANařů v jejích zádech někdo omdlel. Asi z vedra. Nerudová zrovna ujišťovala veřejnost a média, že se v úřadu bude zabývat otázkou bezpečnosti. Tedy i bezpečnosti před svobodou projevovat svůj názor, předpokládám. A takový ten vnitřní hlas, asi intuice, mi říká, že Věra Jourová byla velmi, velmi slabý čajíček oproti tomu, jak s reputací České republiky zatočí Nerudová. Obzvláště když bude mít po boku eurofederalistu Farského a za zády Víta Rakušana, kterému, získávám nepříjemný pocit, už z té politiky vysloveně šibe. Podívejte se na tiskovku STANu a vnímejte jen výraz Danuše Nerudové. Až mě z toho jímala hrůza. Je to můj pocit ze spatřeného, to snad ještě sdělit mohu.

Všechny ne tolik úspěšné strany včetně koalice SPOLU, která s ohledem na vítězství ANO výsledek voleb téměř oplakala, hledaly sebereflexi, důvody, proč se volby nepodařily, co by bylo dobré zlepšit nebo ignorovat a poplácat se po ramenou i za neúspěch (premiér tohle umí, na to je machr). U Pirátů se lkalo příkladně. I ten Jindřich Rajchl hledal ve svém vstupu důvody selhání (nikdo s ním nechtěl do koalice, můžou si za to tedy všichni ostatní, že Rajchl nebude v Evropském parlamentu).

Jen ve STANu byla k vidění řekl bych až chorobná nenávist a touha po pomstě. Takový jsem měl z jejich slov pocit. Vypadá to, že STAN je v české politice skutečně nebezpečný. Všechny ostatní vládní strany si pracují na své politice, ať už libé, či nikoliv, jen STAN se zahrabal strašně hluboko do ideologie oné liberální demokracie, kterou už pomalu, tedy aspoň v podání STANu, jde chápat jako demokracii lidovou (ve svém negativním vyznění).

V tomto ohledu musím s vážnou tváří uznat, že držet takovou vládní koalici musí být pro ODS a Petra Fialu nesmírně těžké. Takové permanentní krocení hodně zlé ženy. Kdyby vládl jen STAN, tak už tady máme přinejmenším informační gulagy (jen můj pocit, pane ministře). Ale je půl třetí ráno, třeba to zítra uvidím jinak. No, jdu se na to vyspat. Budík v osm a do rachoty. To mě zase bude celý den bolet hlava.

AUTOR: Štěpán Cháb

ZDROJ: krajskelisty.cz